

Roční studijní program ve Spojených státech amerických

V loňském roce jsem absolvovala roční studijní program ve Spojených státech. Jako jedné z těch šťastnějších se mi splnily i představy o mém umístění. Celý svůj pobyt jsem totiž prožila ve městě Arlington v Texasu. Vyhovovala mi nejen lokalita, ale také podmínky, ve kterých jsem žila. Můj nový domov se nacházel v krásné předměstské čtvrti plné vřelých a milých lidí. Škola o počtu čtyř tisíc žáků se nacházela deset minut cesty od domova a bylo v ní všechno, co si jen člověk může představit.

Mé rozhodování, zda opustit rodinu, kamarády, domov a vyletět do světa za dobrodružstvím a novými zážitky, nebylo vůbec jednoduché. Váhala jsem, ale jakmile jsem tento nápad začala konzultovat s přáteli, bylo to hned o něco jednodušší. Pochopila jsem, že rok není vůbec dlouhá doba a že až se vrátím, vše zůstane tak, jak bylo, jen já budu o něco moudřejší. Tudíž jsem začala s vyhledáváním různých agentur. Z mnoha společností jsem si tedy konečně vybrala a přípravné práce na přihlášení mohly začít. Trvalo to bezmála 6 měsíců, než se mé dokumenty dostaly k partnerské agentuře v USA. Následně jsem byla zařazena do systému a už jsem jen čekala, zda si mě vybere nějaká slušná hostitelská rodina. Koncem školního roku mi přišel radostný e-mail. „Našli jsme vám rodinu“. Stálo v dopise. A k tomu byly přiloženy informace o škole, státě, městě a samotných rodičích. Byla jsem šťastím bez sebe, protože ve vhodnější dobu se to nemohlo stát. Začala jsem si tedy psát se svými budoucími rodiči. Byli moc milí a měli přesně takové zájmy, jako mám já. Opadával ze mě strach. Když jsem v srpnu stála na letišti, nemohla jsem tomu uvěřit. Naštěstí jsem měla plnou podporu svých přátel, kteří mi říkali, že rok je nepatrná část života, kterou mnozí ani nezaregistrují a že pro mě to bude jeden nezapomenutelný zážitek. Tak jsem plná smíšených pocitů odletěla prvně do Arizony, kde probíhalo čtyřdenní školení všech zúčastněných „exchange studentů“. To mi velmi pomohlo v prvotní adaptaci na nové půdě. Po čtyřech dnech mě čekala další, ale ne poslední, psychická zkouška. Měla jsem poznat svůj nový domov. Naštěstí mé myšlenky zaslepily smíšené pocity, takže vše proběhlo naprosto přirozeně. S rodiči jsme si rozuměli, v pokojíku jsem se zabydlela, tudíž můj americký život mohl začít. Po dvanácti dnech mě čekal první den na americké střední škole. Z toho jsem byla lehce nervózní, ale jakmile začala první oficiální hodina, stres opadl. Američané mají cizince velmi rádi, tím bylo lehčí se ve škole usadit.

Jelikož je škola gigantických rozměrů, každý den jsem potkávala nové lidi. Předměty, atmosféra i lidé kolem byli úžasní, a tak jsem do školy chodila moc ráda. Účastnila jsem se mnoha soutěží a se svým tenisovým týmem

jsem objela velký kus Texasu. S rodiči jsem chodila na různé kulturní akce v Dallasu a okolí, ale také jsme spolu jezdili na různé výlety na jih státu a do jiných měst.

V sousedství jsem si též našla spoustu známých, tak jsem podnikala nějaké cesty i s nimi. Lidé byli neobyčejně vstřícní a ochotní ukázat mi to nejlepší z jejich vlasti. Musím říci, že loňský rok byl pro mě výjimečným ve všech ohledech. Našla jsem si spoustu přátel na celý život, nabyla nových zážitků, které mi už nikdo nevezme, naučila jsem se jazyk, díky čemuž se mi otevřel takřka celý svět. Tato zkušenost mi přinesla jiný pohled na svět, otevřela mi obzory a pomohla vnímat a lépe chápat lidskou psychiku z různých koutů světa.

Rozhodně doporučuji každému, kdo chce prožít svůj nezapomenutelný a neopakovatelný rok života. Věřte, že vám dané místo a lidé tak přirostou k srdci, že jej budete už do smrti nazývat vaším „druhým domovem“.

Mladí jsme jen jednou, tak proč si nechat utéct příležitost svého života?

Anastassia Prokofyeva